

Præsten, der hidtil har modtaget sin Tiende i Løbet af Efteraarsmaanederne, skulde vente efter Indtægterne deraf, indtil Capitelstarten var sat; altsaa indtil ind i Februarmaaned. Men idet vi saaledes fuldkommen erkjende, at det er rigtigt, at der skeer en Forudbetaling til Præsten, hvilken Forudbetaling ikke kan være tryk-kende for Yderne, der hidtil have, vel at mærke, maattet hde det hele Belsb paa eengang, og som kan være nødvendig, naar den ikke sættes høiere, end at den i ethvert Tilfælde maa antages at ville blive nedenfor Totalbeløbet, saa at der altsaa ikke opstaaer Spørgsmaal om en Tilbagebetaling, saa have vi troet, at der ikke var Grund til forsaavidt at paafalde Commissionernes Virksomhed. Forholdet vil vel blive forandret, idet, medens Børnet hidtil har været erlagt i Efteraarsmaanederne, skal nu, hvis Paragraphen antages, den fuldstændige Afregning først skee i Februar, men det erkjendes som sagt for billigt, at Præsten faaer Noget iforveien, og dette synes at kunne ansættes til en vis Brøkddeel af Belsbet. Udvalget har nu foreslaaet, at istedetfor at Commissionen skal ansætte dette, skal der i Loven optages en Bestemmelse om, hvormegit der skal forudbetales, og til hvilken Tid det skal skee. Med Hensyn til Tiden har man foreslaaet 1ste December, fordi Tiendeanordningen af 1810 fastsætter denne Forsaldstid for Tienden. Med Hensyn til Brøkddeelen har der været nogen Uenighed, idet 2 Medlemmer af Udvalget have foreslaaet, at den skulde være $\frac{2}{3}$, og 3 Medlemmer, at den skulde være Halvdelen, og have de 3 Medlemmer troet, at man ved at fastsætte denne mindre Brøkddeel sikrede sig bedre imod, at der nogenstunde skulde blive Spørgsmaal om Tilbagebetaling. Strengt taget burde de 3 Medlemmers Forslag været opført som Hovedforslag og det andet som Underændringsforslag, men jeg troer ikke, at dette med Hensyn til Afstemningen kan forvolde videre Ulempe. Der er endnu et enkelt Ændringsforslag, der staaer tilbage at omtale, nemlig det, der staaer opført under Nr. 5 til § 3, og som gaaer ud paa, at de Ord i Paragraphen „berægned Opmaal, hvor Fastsettelsen er foregaaet, førend Lov af 14de April 1852 ndkom“ skulle ndgaae. Udvalget har nemlig antaget, at naar

man forandrede Ydelsen in natura til en Pengebetaling, maatte af sig selv Spørgsmaalet om Opmaal bortfalde, fordi Opmaal kun har sin Betydning ved en Naturalhjælp, forsaavidt det da skal bække Svindingen. Naar man derimod siger, at der skal betales ligesaa mange Tønder efter Capitelstart, som der før leveredes, saa maa disse Tønder, uden at der er Spørgsmaal om Opmaal, vurderes som godt og forsvarligt Tiendefor, passende til Tiendehjælp. Med disse Ord skal jeg henstille Ændringsforslagene til det ærede Things Overveelse og Afgjørelse, idet jeg endnu for min Deel skal sige, at jeg stemmer for, at § 3 gaaer ud.

Roslyn: Naar jeg har tilladt mig at stille et særligt Ændringsforslag til § 2, er det ikke, fordi jeg miskjender Vigtigheden af de af Udvalgets Fleertal anførte Grunde. Overalt hvor der kan opstaae og virkelig opstaaer Misforstaaelse mellem Yderne og Modtagerne, mener ogsaa jeg, at det vigtigste vil være, at disse Præstationer converteres til en Pengeafgift; men jeg kan ingenlunde indrømme, at en saadan Misforstaaelse mellem Modtagerne og Yderne skulde være almindelig herskende i Danmark; idemindste paa den S, hvor jeg er Præst, tør jeg ansee det for afgjort, at noget Saadant ikke findes Sted. Hvis det nu blot var paa Bornholm, at der ikke fandt en saadan Misforstaaelse Sted, skulde jeg ingenlunde have fordrifet mig til at stille et saadant Ændringsforslag som det, jeg har tilladt mig at stille; men jeg har den Formening, at det ikke alene er Bornholm, men at der ogsaa er mange andre Steder i Landet, hvor der ikke spores nogen Ulempe af dette Forhold, men hvor Tiendehjerne og Modtagerne ere fuldkommen tilfredse med Naturalpræstationerne. Jeg mener derfor, at Sagen best ordnes paa den Maade, at overalt, hvor det spores, i at en af Parterne er utilfreds med slike Præstationer, bør de converteres til en Pengeafgift, men at det paa den anden Side, hvor begge Parter ere tilfredse med det Bestaaende, bør blive herved, saaledes at man altsaa kun foretager denne Forandring, forsaavidt der skeer Forlangende derom fra den ene eller fra den anden Side. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale mit Ændringsforslag til Things Overveelse.